

[Ninn-Hansen]

vist – arbejdet med det og udført et sikkert udmærket arbejde om efterlønssagen; jeg må sige sikkert, for jeg kender det ikke. Kl. 14.05 i dag blev der lejlighed til for arbejdsmarkedsudvalgsmedlemmerne i deres skuffer her i meddelelsescentralen at få betænkningen, der ligger til grund for det hele. Arbejdsministeren kender jo også forretningsordenens § 11 om, at lovforslag skal være her to dage inden førstebehandlingen. Det gælder ikke betænkninger, men vi har heldigvis møde i forretningsordensudvalget i morgen, for det må vi selvfølgelig se på. Det kan ikke være rimeligt, at folketingets medlemmer på dette tidspunkt ikke har kendskab til den betænkning, der ligger til grund for et lovforslag af denne karakter.

Jeg ved godt, at der er nogle, der er tilbøjelige til at mene, at man har folketinget til at lade andre servere sig grydeklare retter, og så kan man bare sætte dem ind i ovnen, og så er det færdigt. Nu får vi ikke engang lov til at sætte dem ind i ovnen, de grydeklare retter, der serveres for os. Vi kan imidlertid ikke lide råt kød, i hvert fald ikke i mit parti, og derfor anmoder vi altså om, at man får lejlighed til at udføre et sagligt arbejde. Vi er så heldige i folketinget, at vi under formandens ledelse har fået en bedre og rigtigere arbejdsrytme i denne samling. Den er der ingen der skal have lov til at ødelægge igennem en gang lovjaskeri, vi simpelt hen ikke ville kunne være bekendt.

Jeg forstår godt arbejdsministerens ønske om at få klaret forholdene for de langtidsarbejdsledige og ved også, at mange til nytår falder for 26 ugers reglen. Vi vil gerne medvirke til at klare dette problem, men vi må have besked. Vi ved endnu ikke, hvad kommunerne vil. Det er milliardbeløb, det drejer sig om, nye udligningsordninger o. lign.; vi må selvfølgelig have besked om dette. Vi er ikke bære dem, der er parate til at smide helt nye udgifter over på kommunerne. Vi må også have at vide, hvordan ordningen skal praktiseres. Jeg tror godt, vi kan blive færdige med den sag i dette folketingsår; om det så skal være i juni eller i september, kan vi vende tilbage til.

Ved en førstebehandling skal vi jo føre principdebat, men det er jeg afskåret fra med hensyn til efterlønssagen. Ganske vist fik jeg takket være venlighed fra meddelelsescentralen en betænkning i formiddags, men nok

kan jeg somme tider læse hurtigt og også begynde med konklusionen, men der har altså også været andet at gøre, så jeg må vente med på min gruppes vegne at tage endelig stilling til den sag til dens udvalgsbehandling, som jo også må have en vis langvarighed.

Vi vil også gerne være med til at løse den sag. Når vi har en arbejdsløshed, som desværre er voksende, hvor de foranstaltninger, der er gennemført, ikke har hjulpet så forfærdelig meget, må vi også se på rimelige muligheder for at fordele arbejdet, og det er vi parate til. Men vi ønsker en lighedsbetragtning gennemført.

Jeg kan ikke overse, hvad kravet om de fem år med hensyn til en statsanerkendt arbejdsløhedskasse betyder. Jeg ved f. eks. ikke, om det betyder, at en 60-årig sygeplejerske eller et 60-årigt medlem af Kommunalarbejderforbundet ikke kan få efterløn, fordi deres arbejdsløhedskasser i et tidsrum ikke var statsanerkendt. Men alle disse ting kan jo blive oplyst. Én ting ved jeg imidlertid, og det er, at de, der først har kunnet få deres arbejdsløhedskasser anerkendt for ganske nylig, f. eks. de selvstændige erhvervsdrivende, ikke har nogen mulighed for, når de når til den samme alder, at få en efterløn. Vi er imidlertid tilhængere af, at man stiller folk lige på pensionsområdet – det ved regeringen fra andre pensionsforanstaltninger, vi beskæftiger os med – derfor mener vi, det også bør gælde her.

Der er altså en række spørgsmål, der skal afklares. Vi erkender, at ingen af os har gjort det godt i bekæmpelsen af arbejdsløsheden: den er alt for stor. Vi vil gerne hjælpe til, men må jo også lære af det, der altså ikke har været så godt. Bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden blev ingen succes, selv om vi anvendte et par år til at drøfte forskellige forslag derom. Vi skal vist have den sag til behandling i arbejdsmarkedsudvalget meget snart, for det er ingen succes, snarere det modsatte.

Vi er ængstelige for de kunstfærdige indgreb uden sammenhæng, og derfor har vi foreslået regeringen en septembersamling, hvor vi kan behandle disse problemer i sammenhæng, hvor vi kan arbejde videre med vor indkomstpølitik. Den har vi selvfølgelig også behov for, for hvis man nu vil lægge nye omkostninger på erhvervslivet, er det